

Játsszóterek

Az autók kiszorítják a gyerekeket

Úgy látszik, ismét „beharrangoztak” a belváros keves számú játszótérei közül egynek, a Bartók Béla térinek. Néhány hónappal ezelőtt, amikor először hallottuk a hírt, még tiltakoztunk ellene a lapban is, de úgy tűnik, jobb belenyugodni. A terület most már kétfelől közrefogó országos főútvonalakkal határolt, hogy továbbra is játszótér legyen: a gyermekek testi épsége mindeztől többet ér.

A tanács építési osztályától szerzett értesülés szerint ezt a játszótérrel mégsem szünteti meg teljesen, csak áthelyezik a környék valamelyik háztömbjének belsejébe. Persze, azt azért sajnálhatjuk, hogy hiába kérszül el a Bartók Béla téri játszótérnek modern kialakítását szolgáló új terv, már sohasem valósulhat meg. Talál, úgy látszik, még nem lehetett tudni, hogy a bel-

város közúti forgalmának fejlődése idén már gátat vet a játszótér kiépítésének.

Egyébként az I. kerületben egyetlen új játszótér nyitására, sem új felszerelések beszerzésére nem került sor, anyagi fedezet hiányában. Csupán a Kállai-ligetben, az általános iskolások kirándulólétején alakítottak ki labdarúgópályát és helyezték el játszótérket, s ehhez hasonló játszótérrel rendeztek be az általános iskolai napközi otthonos táborban.

A II. kerületben a gedói játszótér kialakítását vették tervbe, de hozzá sem fogtak, mert a tanács az idén 400 ezer forintot fordít a napközi otthonos nyári úttörőtábor építésére.

A III. kerületben tavaly 42 ezer forint értékű társadalmi munkával helyreállították az Úttörő teret, ott most szinte valamennyi korcsoport számára megfelelő játszási lehetőség található. A Mátvás

téri játszótér kialakításához a tanárképző iskola KISZ-szervezete és a környék lakossága felajánlotta segítségét. Az Alföldi, Faragó utcai és a Marx téri belső udvarokba tervezett játszótérek kialakítására nincs a lakosság részéről kezdeményezés.

Befejezésül visszatérve a Bartók Béla tere: az tehát megmagyarázható, hogy ott a játszótér már nem maradhat meg soká. De az az elképzelés, hogy a téren autóparkolót és úgynevezett autóbusz-decentrumot építsenek ki, még mindig túl merésznek hat. A gyermekjátszótér és az autóbusz-kisállomás két véglet, melyek közt a megoldás minden bizonnyal egy szépen fásított park kialakítása lenne, amely nem továbbbrontaná, hanem talán kissé javítaná is a belváros levegőjét.

F. K.

Kitüntették az árvízvédelemben segítő szovjet egységeket

Közlegények és főtisztek a nehéz napokról

Csongrád megye, Szeged árvízvédelmét hazánkban ideiglenesen állomásozó szovjet egység is segítette. Tegnap az egységet állomáshelyén felkereste Török László, a Csongrád megyei tanács vb elnöke, a területi árvízvédelmi bizottság vezetője, dr. Ágoston József, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára, Halász Árpád, a szegedi városi tanács vb elnökhelyettese, Hoffgesang Péter, a népfőrt szegedi titkára, Boros József, az MSZBT megyei titkára és Fülöp János, az MSZBT szegedi titkára.

A felsorakozott egységet a szovjet és a magyar Himnusz hangjai után a megyei és a szegedi pártbizottság, az állami- és társadalmi szervezetek, a lakosság nevében Török László üdvözölte. Megszavakkal mondott köszönetet a szovjet katonáknak az önzetlen, internacionalista segítségükért a folyók gátjain. Végül átadta az egységnek az MSZBT legmagasabb kitüntetését, az aranykoszorús jubileumi plakettet és oklevelet. Ezután Török László és Sipos Géza 150 szovjet katonának — közlegénynek, tisztihelyetteseknek és tiszteknek — nyújtotta át az MSZBT kitüntetését, az aranykoszorús jelvényt és oklevelet.

Az egység, a kitüntetettek nevében Borisz Ivanov Bojko gárdaőrnagy mondott köszönetet. Hangzottatta, hogy a magyar nép mindig és minden helyzetben számíthat a szovjet népre és hadseregére. Az ünnepség, a kitüntetések átadásának aktusa az Internacionálé hangjaival, majd az egység díszelgésével ért véget.

*

A kitüntetettek nevei egymás után sorjázta. A szólisták kiléptek a feszesen álló sorból. Tisztelegtek, átvették a kitüntetést, köszöntek a gratulációt. Elhívtük őket, az idősebbeket és a fiatalokat, akik egy hatalmas ország különböző tájaira valók, s nem is olyan régen heteken át a Maros és a Tisza gátját védtek. Együtt a veszélyeztetett területek lakosságával, a magyar kato-

Somogyi Károlyné felvetele

Török László átadja a kitüntetést az egységnek

nákkal. Bajban voltunk és ők jöttek, velünk voltak.

— Testvérei, internacionalista kötelességet teljesítettünk! — így mondták különböző módon, de lényegében azonos tartalommal a szovjet katonák. Szerények és szavaikban benne van, hogy ismerték, tudták, átérezték, hogy mi forog kockán ott, a romboló rohamra indult folyók mentén.

Dolgoztak, mindent beleadva. Hogy nem aludtak? Hogy olykor hidegen érkezett az ebéd? Hogy bőrig áztak? Nem tesz semmit, a fő, hogy megszeliidültek a folyók. S ott, a gátakon, bár egymás nyelvét aligha értették, mégis a magyar és a szovjet nép kapcsolatainak őszinte, emberi viszonylatai formálódtak. Sok-sok történetet őriznek az emberek — a barátságáról. Például: öreg maroslelei néni tipegett a szovjet katonákhoz és tudakolta: „Baj lesz-e a vízzel, fiaim? Megmarad-e a gáttól nem messze álló házam?” — és potyogtak a könnyei. A kiskatonák nyugtatgatták, si-

mogatták a „mamkát”, ahogy tudták, magyarázták, minden jóra fordul. A kiskatona Iván haza is kísért a nényt, s mivel annak fia valahol szintén a gáton volt, ellátta a jószágokat...

Nevék és különféle katonacímek. Ismeretesek a gátokról, s közös vonásuk, hogy őszintén, szívből cselekednek barátaikért, amikor csak kell. Szavaik nem mesterkéltek.

Borisz Ivanov Bojko gárdaőrnagy. Fiatal, sudár, fess, Lvovba való. Zömök, őszhajú alezredes Belov Alekszej Tyimofejev. Odesszai, Szeged szovjet testvérvárosa a szülőföldje. S a kedves, mosolygó fiatal kiskatonák közül itt van például Tadzsiszbajev Zaitboj Tahirovics és Ivan Jakovlevics Gyenyiszov. A gátakon a nehéz hetekben teljesített szolgálatukról, a védelemtől csendesen ennyit mondanak:

— Nem tettünk semmi különös, csak azt, amit szívből szerint kellett.

Ilyen emberek!

Morvay Sándor

Számadás a pártalapszervezeteken

Mint ismeretes, a párt X. kongresszusa november 23-án kezdte munkáját. A korábbiaktól eltérően most két taggyűlés, az augusztusi és a szeptemberi szolgálja a párttagság és a pártszervezetek felkészítését a kongresszusra.

Az 1968. őszi választott pártvezetőségek megbízatása a szeptemberi vezetőségválasztó taggyűlésekkel lejár. Tevékenységük legjelentősebb aktusa éppen ezért az augusztusi taggyűlés lesz. A Központi Bizottság határozata értelmében az augusztusi taggyűléseken két napirend szerepel: az alapszervezet és a pártvezetőség kétéves tevékenységének összefoglaló értékelése, a tagság által való megvitatása és jóváhagyása; továbbá a jelölő- és szavazatszedő bizottságok, valamint a szeptemberi vezetőségválasztó taggyűlés elnökének megválasztása.

Most a pártszervezet, a tagság, a vezetőség által végzett kétéves munka legfőbb eredményeit és tapasztalatait összegezi. A leköszönő pártvezetőségek nagy érdemeiket szerezték a két év alatt végzett nehéz, sokoldalú pártmunkában, a nagy jelentőségű pártáthátározatok végrehajtásában.

Történelmileg is igen gazdag tevékenységről adhatnak számot a vezetőségek. Országosan, de minden alapszervezet területén is mennyi minden megvalósult a párt helyes politikájának eredményeképpen. Legnagyobb jelentőségű a IX. kongresszus által kezdeményezett gazdasági reform bevezetése. Felmérhetetlen politikai munka és erőfeszítés eredményeképpen valósult meg. Az iparban, a mezőgazdaságban, kereskedelemben jelentősen javult a gazdálkodás színvonala.

Elsősorban a pártvezetőségek érdeme, hogy egyre inkább megtalálják helyüket és a követelményeknek megfelelően helyes munkastílust, munkamódszert alkalmaznak, mely hozzájárult a reform megvalósulásához. Kétségtelen, hogy az utóbbi két esztendő bonyolult és nehéz feladatok elé állította a pártszervezeteket, azok vezetését. Az elavult, régi módszerekkel a pártmunka színvonalát nem lehetett volna növelni. A pártélet számos területén új módon, az igényeknek megfelelő módszerek alkalmazásával lehetett jobb, eredményesebb pártmunkát végezni. Az elért sikerek titka abban van, hogy a helyes pártpolitika az első frontvonalban — az alapszervezetekben — torzulásoktól mentesen valósul meg. Ezt a pártpolitikát felelős testületek alakítják, munkálják ki és a párttagság egésze részese a cselekvő végrehajtásnak.

A IX. kongresszus után a Központi Bizottság munkastílusát, munkamódszere folyamatos fejlődést példáz, lényege abban van, hogy fontos gazdasági, társadalmi kérdésekben előzetes véleményt kér és a legtöbb esetben döntését csak aztán hozza meg. Ez a gyakorlat kezd egyre inkább megvalósulni a megyei, a járási és a városi pártbizottságok tevékenységében is.

Most, amikor a pártvezetőségek számot adnak tevékenységükről, beszámolóikban azt mondják el, hogy saját területükön hogyan érvényesült a párt politikája és vezető szerepe. A pártmunka kritikai elemzése mellett fontos a tárgyalgosság, konkrétság. Őszintén tárják fel azokat az okokat, problémákat, melyek akadályozták, nehezítették a pártmunkát.

Nem nélkülözhetik a beszámoló a párttagság véleményét sem a párt politikájáról, az alapszervezet és a pártvezetőség tevékenységéről. A párttagságnak van véleménye a pártrol, az alapszervek mun-

kájáról, saját és a vezetők tevékenységéről. Ezek a vélemények az alapszervek számára kincset érnek. A pártdemokrácia fejlesztésének éppen ez a lényege, a párttagság növekvő aktivitásának kulcskérdése. Ott van aktivitás, ahol a légkör elvtársias, ahol a vezetőség nemcsak a saját hangját hallja, hanem a tagságét is, s minduntalan reagál, felfigyel a jelzésekre.

Az utóbbi két évben értékes tapasztalatokat szereztünk. A IX. kongresszus óta minden évben valamennyi alapszervezet a taggyűlés napirendjére tűzi a párttagság által végzett munka értékelését. Minden párttag munkáját személy szerint értékeli. Ehhez a tagság jelentős része hozzájárul, s véleményét mond. Az a tapasztalatunk, hogy ez a módszer nagyban hozzájárul a párttagok aktivitásának növeléséhez. Egyre többen végeznek konkrét pártmunkát. Eredménye például az is, hogy a pártoktatás különböző formáin egyre több párttag tanul, s e tekintetben a megyében a szegedi járásban a legmagasabb a párttagok aránya a pártoktatásban.

A beszámoló értéke végül azzal is mérhető, hogy vitára készíti-e a párttagságot. Ha őszinte, önkritikus, és kritikus lesz, akkor a tagság is bátrabban nyilvánít véleményt. A beszámoló adja meg az alaphangot ahhoz, hogy a két év alatt végzett munka tapasztalatiról szíveskedjen viták bontakozhassanak ki.

Persze nemcsak a vezetőségeknek kell jól felkészülni, hanem a párttagságnak is. Egy ilyen fontos beszámolót, mely a kétéves munka lényegét foglalja magában, nem lehet szótlannal hagyni. A pártért, a pártszervezetért, annak munkájáért nemcsak a vezetőség, hanem a párt minden tagja is felelős. A párttagságnak módjában áll elbírálni azt, hogy a vezetőség hogyan szolgált rá a kapott bizalomra. Meg vagyunk győződve arról, hogy a vezetőségi tagok nagy többsége úgy dolgozott, s olyan tevékenységet fejtett ki, hogy továbbra is elnyeri a tagság bizalmát.

A pártvezetőségek a beszámoló befejező részeként terjesszenek elő a taggyűléseken ajánlást az új pártvezetőségeknek. Fogalmazzák meg azokat a leglényegesebb helyi feladatokat, melyek a gazdasági, a politikai és a pártéletben, a pártépítésben megoldásra várnak. A leköszönő vezetőségek ajánlásai mutassanak előre: mi az, amiben cselekedni kell, ami nem tűrhet halasztást. Ha a taggyűlések jóváhagyják az ajánlásokat, ezek közvetlen programot feladatot szabnak az új vezetőségek számára.

A szegedi járási párt-végrehajtóbizottság az alapszervezetek vezetőseinek tagjait megkérdezte, hogy ha újra jelölik és megválasztják őket, vállalkozna-e a vezetőségi tagságot. A megkérdezettek 85 százaléka igennel, 15 százaléka nemmel válaszolt. A nemmel válaszoló egy kisebbik része idős, közébejött nagyobb elfoglaltság, vagy betegség miatt, nagyobbik részük viszont azért nem vállalta, mert nem végzett olyan munkát, mint vezetőségi tag, hogy újra megkapja a tagság bizalmát. Persze az igennel válaszoló között is van néhány olyan elvtárs, aki mint vezetőségi tag nem végzett olyan munkát, hogy újra megválasszák. Bizunk abban, hogy az augusztusi taggyűlések elérik céljaikat, s hozzájárulnak a párt X. kongresszusának sikeres előkészítéséhez.

CSÁPENSZKI ISTVÁN,

a szegedi járási pártbizottság első titkára

Piac

Megjelent a sárgadinnye Sok a baromji

A háziasszonyok öröme	forintot kért a hódmezővá-	uborka kg	2,50— 6,00
végre elfogadható áron ki-	sárhelyi Dózsa Tsz.	cseresznye kg	8,00
nálták szombaton, tegnap a	Áru	meggy (pándi) kg	12,00—14,00
paradicsomot. Az előző hé-	Ára (-tól -ig)	meggy (cigány) kg	5,00— 6,00
ten még 14—18 forinttal lett	1,50— 2,50	őszibarack kg	3,00— 8,00
szegényebb, aki egy kilót vitt	0,80— 1,00	sárgabarack kg	5,00— 6,00
haza, E hét végére 3—6 for-	3,50— 4,00	málna kg	20,00—22,00
rintra süllyedt az ára. A	4,00— 4,50	egres kg	6,00— 7,00
tölteni való paprikát ugyan	4,00— 6,00	apró körte kg	4,00— 6,00
még dadabonként árulják,	8,00—10,00	dió kg	12,00—15,00
már 60 fillérért is.	6,00— 8,00	mák liter	28,00
Sok csirkét is láttunk nem	újburgonya kg	savanyúkáposzta	
túl magas áron, 22—30 for-	sárgarépa csomó	kg	7,00
int között. A dinnyekedve-	1,50— 2,50	csemegekukorica	
lők öröme pedig megjelent	1,50— 2,50	cső	1,00— 1,50
a sárgadinnye, kilójáért 6	12,00—14,00	tojás db	1,00— 1,20
szárazbab kg	16,00—17,00	pecsenyekacsa kg	25,00—26,00